

Z NIEMIECKIM NA „TY”, CZYLI NAUCZANIE JĘZYKA NIEMIECKIEGO W PRZEDSZKOLU NIEPUBLICZNYM „MUCHOMOREK” W BYDGOSZCZY

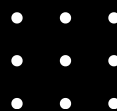
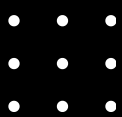

Nauczanie języka niemieckiego w przedszkolu opiera się na uwzględnieniu psychologii rozwojowej, pedagogiki, podstawy programowej oraz dydaktyki języków obcych. Ze względu na to, że małe dzieci charakteryzuje przede wszystkim potrzeba słuchania, nieumiejętność czytania i pisania lub niewielki rozwój tych sprawności nauka języka niemieckiego w przedszkolu kładzie duży nacisk na osłuchiwanie dzieci z tym językiem poprzez piosenki, bajki, wierszyki. Wprowadzenie do nauki mówienia opiera się z kolei na podstawowych zwrotach, prostych zdaniach i mowy naśladowczej, a sposób pracy jest ważniejszy niż jej ostateczny efekt, ponieważ to motywacja do dalszej pracy jest w tej grupie wiekowej najważniejsza.

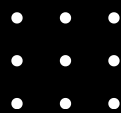
Taki zestaw cech rozwojowych przedszkolaków wymusza na prowadzącym ukierunkowanie pracy na rozwój sprawności rozumienia ze słuchu i naukę słownictwa. Ta z kolei powinna odbywać się z wykorzystaniem prostych zdań, stanowiąc wprowadzenie do nauki mówienia w języku obcym. Nauka nie ma charakteru systematycznego, który kojarzy się z nauką w latach późniejszych, lecz jest raczej osłuchiwanie z językiem, budowaniem pozytywnej motywacji i stworzeniem podstaw do przyszłej, systematycznej pracy.

Nauka przez zabawę, która ma miejsce również podczas zajęć z języka niemieckiego prowadzonych w Przedszkolu „Muchomorek” to sposób na skuteczne przyswajanie przez przedszkolaków nowej wiedzy. Zabawa jest sposobem na osłuchanie się z brzmieniem języka niemieckiego, jego melodią i mimowolnym przyswojeniem nowych zwrotów. Celem nauczania języka obcego jest stworzenie takich sytuacji edukacyjnych, podczas których dzieci ćwiczą pamięć, rozwijają umiejętność skupiania uwagi i doskonałą zdolność kojarzenia, a w tym wszystkim są twórcami lub współtwórcami różnorodnych działań.

Dzieci w wieku 3–7 lat charakteryzuje myślenie konkretne i pamięć mechaniczna. Nie jest u nich jeszcze wykształcone myślenie abstrakcyjne i pamięć logiczna, co oznacza, że: nauka musi wiązać się z konkretnymi przedmiotami, sytuacjami bliskimi dziecku i dotyczyć tego, co znajduje się w zasięgu wzroku dziecka. Głównym punktem nauki stają się więc nazwy przedmiotów i osób, proste polecenia czy zwroty, których nauczanie musi odbywać się poprzez wielokrotne powtórzenia. Te z kolei muszą być dla dzieci atrakcyjne, dlatego też często powtarzane są lubiane przez dzieci piosenki, rymowanki, jednocześnie dbając o to, by aktywności były zmienne, różnorodne, oparte na ruchu i różnorodnych działaniach, np. grach, rysowaniu, zabawach w grupie, tańcu, reagowaniu ciałem, oglądaniem i słuchaniem małych form teatralnych.

Nauka niemieckiego w przedszkolu wykorzystuje więc moc zabaw ruchowych, naśladowczych, inscenizacyjnych, zaspokajając potrzeby dzieci w tym wieku. Bazując na naturalnej metodzie nauczania języka, angażowania całego ciała w proces nauki, poznawanie wielozmysłowe, odkrywanie i przyswajanie, wiele miejsca zajmuje w niej gra i zabawa, najbliższe najmłodszym dzieciom. Należy też pamiętać, że nie można zmuszać dzieci do mówienia, ale warto je zachęcać do powtórzeń grupowych, chóralnych, w których czują się bezpiecznie. Z uwagi na to, że głównym zadaniem nauczyciela języka obcego w przedszkolu jest osłuchanie dzieci z językiem, czyni się to mówiąc do nich w języku niemieckim w sytuacjach dla nich zrozumiałych, gdzie często domyślają się znaczenia zwrotu, rozumiejąc cały kontekst sytuacji. Zachęczone do dalszej nauki i kojarzące naukę z czymś przyjemnym i ciekawym, będą gotowe do systematycznej nauki języka obcego w przyszłości.

Mając na uwadze wszelkie powyższe wytyczne dotyczące nauki języka obcego, pragnę przedstawić kilka wybranych zabaw i form nauki, które wykorzystuję w swojej pracy:

- Zabawa muzyczno-ruchowa ze śpiewem, którą zawsze rozpoczynamy zajęcia- daje jasny sygnał rozpoczęcia zajęć oraz wprowadza dzieci w stan skupiania się na innym języku

- Tzw. „sałatka jarzynowa” – zabawa, w której dzieci otrzymują emblemat z poznanym słówkiem i zamieniają się miejscami, gdy wywołana jest ich nazwa

- Ścieżka ruchowa po nowych słówkach- dzieci mają za zadanie przejść po leżących na dywanie obrazkach, z każdym krokiem nazywając kolejny z nich

- Zabawa w „co zniknęło?” – dzieci zamykają oczy, prowadząca chowa jedną ilustracją, a zadaniem dzieci jest nazwanie po niemiecku brakującego elementu. W kolejnym etapie, to dzieci chowają wybrany przez siebie obrazek.

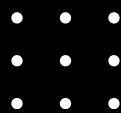
- Granie na instrumentach do piosenek, np. z wykorzystaniem bum-bum rurek

- Zabawa sprawnościowa „Twister” podczas nauki kolorów

- Teatrzyk z sylwetami do opowiadanej przez nauczycielkę historii, a następnie zabawa w utrwalanie kluczowych słówek

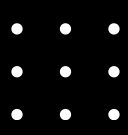
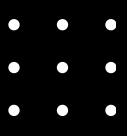
- Zabawy sensoplastyczne przy piosence- np. rysowanie palcem sylwety bałwana w ryżu zgodnie z tekstem piosenki

- Ubieranie dużego pluszowego misia z wykorzystaniem ubranek dziecięcych podczas realizacji tematyki związanej z częściami garderoby
- Uderz packą właściwy obrazek– zabawa w parach z elementem rywalizacji
- Budowanie wieży z klockoó lub kubeczków na przemian umieszczając i nazywając elementy na ilustracji
 - kodowanie na dywanie– poruszanie się po umieszczonych na dywanie obrazkach zgodnie z przygotowaną mapką popartą instrukcją słowną
 - zabawy logorytmiczne
 - gry językowe np. kaboom, „ja mam, kto ma?” utrwalająca słownictwo i ćwiczące refleks
 - słuchanie nagranych krótkich wypowiedzi osób niemieckojęzycznych i wskazanie właściwej ilustracji
 - utrwalenie słownictwa na podstawie piosenki i wykorzystaniu przedmiotów codziennego użytku, np. mycie zębów szczoteczką, zamalowanych markerem zębów zwierząt na zalaminowanej sylwecie
- zorganizowanie spotkania z literaturoznawcą i lektorem języka niemieckiego

To tylko część z wykorzystywanych sposobów
osłuchiwania dzieci z językiem oraz rozbudzenia ich
ciekawości językowej i kulturowej. Młody wiek
uczestników zajęć daje wbrew pozorom nieograniczone
możliwości zanurzenia ich w języku poprzez formę im
najbliższą- zabawę.

Opracowała:
mgr Karolina Kliszewska

